

La butaca | Montse Barderi | Actualitzat el 28/10/2018 a les 17:01

Ens pot parlar avui «Àngels a Amèrica»?

L'obra de Tony Kushner porta les esperances i les pors del nou mil·lenni al Teatre Lliure

Foto: Felipe Mena

En una escena d'*Àngels a Amèrica* (<http://www.teatrelliure.com/ca/programacio/tots-els-espectacles/angels-america>), Belize, exdragqueen negra i actual infermera de malalts de sida, defineix el cel com un lloc ple de llibertat i mestissatge. Quin seria el cel del teatre? Veure nous valors i consolidades generacions d'alt l'escenari, veure els seients plens de públic jove i més gran. Això és el que va passar a l'estrena d'*Àngels a Amèrica*, un clàssic contemporani que torna en dues parts: *S'acosta el mil·lenni* i *Perestroika* (en funcions alternes i, els dissabtes, una darrere l'altra). Amb la Kompanyia Lliure (<http://www.teatrelliure.com/ca/programacio/mapes/la-kompanyia-lliure>) i grans noms del teatre català com Pere Arquillué i Vicky Peña.

Ens pot parlar, avui, *Àngels a Amèrica* (<http://www.teatrelliure.com/ca/programacio/tots-els-espectacles/angels-america>)? Teniem un bon precedent de l'interès que suscita aquesta obra, estrenada el 1992 a la Nacional Londinenca: l'any passat, 25 anys després de la seva estrena, va omplir nit rere nit una sala del teatre nacional de Londres. Però ens pot parlar a nosaltres avui? No hi ha un avui. No és el mateix parlar dels anys 80 a un jove, a qui llavors potser encara li faltaven deu anys per néixer, que parlar dels anys 80 a algú, com ara jo, que ha ballat les cançons de l'obra i que ha vist morir amics de la colla per tenir la sida. Persones a qui has acariciat les mans, magres i plenes de venes, a l'Hospital Clínic, homes bellíssims, joveíssims,

amb un aspecte diví, amb una magresa extrema, que encarnaven en la seva imparabile agonia tota la iconografia de Jesús a la Creu. Un sacrifici absurd, com una plaga de Déu sense culpa, per a tots els que creïem no cometre cap pecat amb l'amor, el sexe i la llibertat. La gent de la meva generació pot connectar-hi des de la memòria viva de la revisió del viscut, de qui érem i dels qui hem perdut.

Foto: Felipe Mena

De què va l'obra de Tony Kushner? De tot. En qualsevol aula de lletres li haurien dit: ho vols posar tot, vols que surti tot, això és un pecat de primera obra, massa cosa. Què vols dir? Defineix-te, no siguis tan ambiciós. Però afortunadament ho va ser, i va parlar dels grans temes: el conservadorisme impulsat per la nova pesta del segle XX, l'era Reagan, la tradició, la manca d'ideologia, el comunisme, el consumisme -com em recorda a les reflexions de la Nobel Svetlana Aleksíevitx-; i parla també de l'ètica i del perdó, dels mons en un mateix món i els seus encontres. De les esperances i pors del nou mil·lenni.

I com es parla de tot? Fent que la llengua ocupi tots els mons possibles: des de l'humor a la teoria política, al llenguatge més teatral o poètic. I aquest joc del tot, en el tot, dins el tot, també l'ha jugat David Selvas, director de l'obra, creant un espai dinàmic, polièdric, calidoscòpic, jugant amb tots els elements i possibilitats. Un muntatge molt dinàmic, ple de sorpreses, amb escenes memorables. Evidentment, és tot tan trepidant i hi ha tantes textures i colors que hi ha alguns moments que hi pots connectar menys, o tenir la sensació d'histrionisme innecessari, o no poder-te emocionar sempre... però tant se val. No pots apartar-hi els ulls, com diria la cançó dels 80, perquè sempre és "more than this".

Foto: Felipe Mena

És una obra molt notable, plena de talent interpretatiu, de solvència directiva, una obra que tot i durar tant -la marató del dia de l'estrena va durar més de quatre hores, en aquest nou mil·lenni que si alguna cosa ha revelat és que la nostra atenció és de durada cada cop menys gran-. No oblidarem les actuacions de Pere Arquillué (l'encarnació de tot el mal del capitalisme), Joan Amargós (tan convincent en tota la transformació del personatge), Júlia Truyol (en un paper hilarant), Vicky Peña (un paper commovedor tot i que, no ens enganyem, les dones en el món gai tenen una funció força limitada)... i d'un àngel tan encertat, pur, atlètic, equilibrista com el que interpreta Raquel Ferri. Esperem que aquest mestissatge d'edats i d'ambició teatral porti al teatre el públic i els actors transgeneracionals del nou mil·lenni.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=nlf1a1hLfvq>

Àngels a Amèrica (<http://www.teatrelliure.com/ca/programacio/tots-els-espectacles/angels-america>)

Teatre Lliure
Fins al 25 de novembre del 2018

Autor: Tony Kushner
Traducció i adaptació: Albert Arribas
Director: David Selvas
Intèrprets: Joan Amargós, Pere Arquillué, Quim Àvila, Clàudia Benito, Raquel Ferri, Eduardo Lloveras, Vicky Peña, Òscar Rabadan, Joan Solé, Júlia Truyol i La Kompanyia Lliure
Escenografia: Max Glaenzel

Carta oberta del col·lectiu d'actors i actrius negres de Barcelona a Àngels a Amèrica:

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=ilUZOe4_kM4